

ΤΑ ΨΗΛΑ ΒΟΥΝΑ

Εργασία της μαθήτριας : Λαυρέντη Λυδίας

Τμήμα : Γ'2

Μάθημα: Νεοελληνική Λογοτεχνία

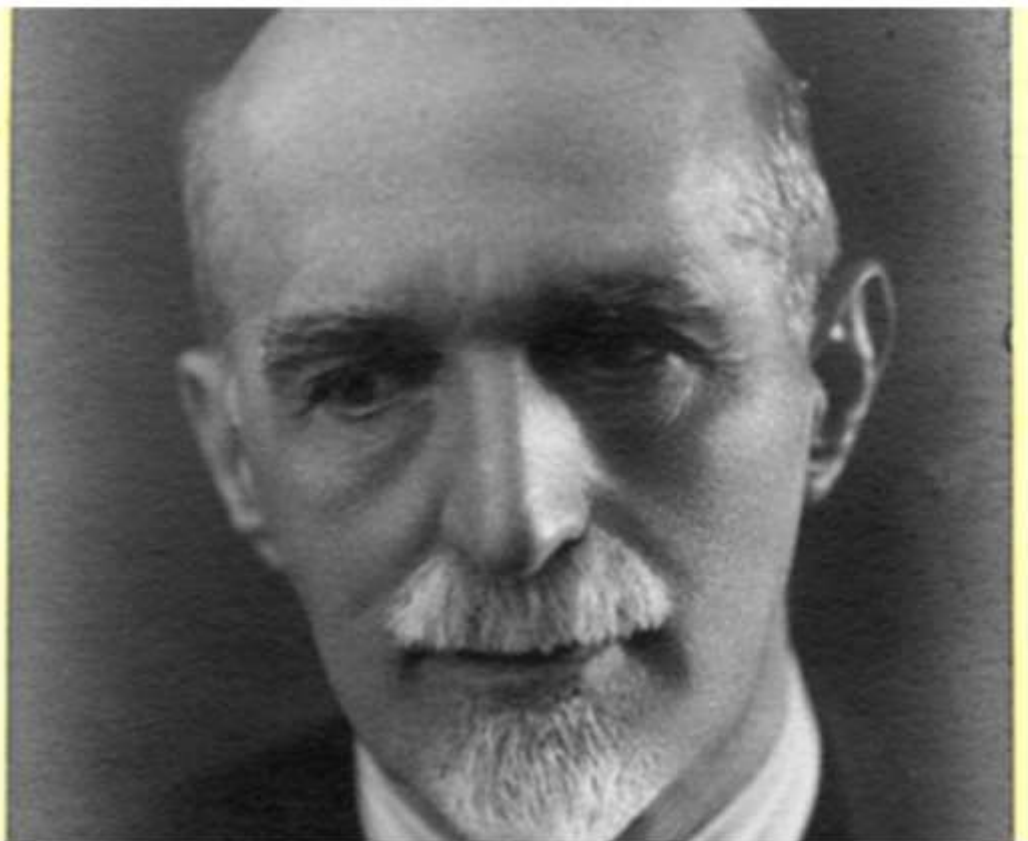
Υπεύθυνη καθηγήτρια : Φ. Ηλιοπούλου

Σχολικό έτος : 2017-18

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

- Ο Ζαχαρίας Παπαντωνίου (Καρπενήσι, 2 Φεβρουαρίου 1877 – Αθήνα, 1 Φεβρουαρίου 1940) ήταν Έλληνας λογοτέχνης, ποιητής, διηγηματογράφος, δημοσιογράφος, κριτικός τέχνης και ακαδημαϊκός, υποστηρικτής της δημοτικής γλώσσας στο γλωσσικό ζήτημα.
- Από το 1908 μέχρι το 1910 βρισκόταν στο Παρίσι, από όπου αρθρογραφούσε για την εφημερίδα Εμπρός.
- Μεταξύ 1912 και 1916 είχε λάβει τις θέσεις νομάρχη Ζακύνθου, Κυκλάδων, Μεσσηνίας και Λακωνίας.
- Το 1918 ανέλαβε τη θέση του Διευθυντή της Εθνικής Πινακοθήκης και στη συνέχεια (και μέχρι τον θάνατό του) πρόεδρος του μονίμου καλλιτεχνικού συμβουλίου της. Την ίδια αυτή χρονιά εξέδωσε το διήγημα και πεζογραφημά του "Τα Ψηλά Βουνά" .
- Τελείωσε το Γυμνάσιο και γράφτηκε στην ιατρική την οποία δεν τελείωσε ποτέ, γιατί τον είχε απορροφήσει η δημοσιογραφία.
- Πέθανε στις 1 Φεβρουαρίου 1940, (ακριβώς την ίδια μέρα που γεννήθηκε) μέσα στο τραμ, ενώ πήγαινε στην Ακαδημία, σε ηλικία 63 ετών.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Μια παρέα παιδιών αποφασίζει να περάσει τις διακοπές της, διαμένοντας σε κάποια βουνά της περιοχής, « τα ψηλά βουνά ». Εκεί τα παιδιά παίρνουν παράδειγμα από άλλα χωριά της περιοχής και αποφασίζουν να χωρίσουν τις δουλειές και να οργανωθούν σε μια δικιά τους κοινότητα, φτιάχνοντας έτσι ένα δικό τους «χωριό». Με τις οδηγίες του κυρ Στέφανου, που είχε αναλάβει να τους προσέχει, και την υλική βοήθεια από τα άλλα χωριά, καταφέρνουν να επιβιώσουν, να ξεπεράσουν κάθε δυσκολία, αλλά και να προστατέψουν το δάσος. Έτσι μαθαίνουν την όμορφη αλλά δύσκολη ζωή των βοσκών. Μαθαίνουν την σημασία της ομαδικότητας και της συνεργασίας. Τα παιδιά γίνονται φίλοι με την Αφρόδω και μαθαίνουν γράμματα στον Λάμπρο, τον αδερφό της, που μένουν στο διπλανό χωριό. Μετά από αυτήν την εμπειρία τους, είναι πιο δυνατοί και ώριμοι από πριν .

ΤΑ ΨΗΛΑ ΒΟΥΝΑ

ΚΡΙΤΙΚΗ

Είναι το πρώτο σχολικό αναγνωστικό βιβλίο που γράφτηκε στην δημοτική γλώσσα. Είναι ένα από τα λίγα βιβλία με τόσο ωραία αφήγηση και, όταν το διάβαζα, ήταν σαν να το ζούσα και εγώ. Έχει πολύ ωραία υπόθεση και με έμμεσο τρόπο μεταδίδει στα παιδιά σημαντικά μηνύματα, όπως τον σεβασμό στη φύση, τη σημαντικότητα της συνεργασίας και της ομαδικότητας. Μιλάει ακόμα για την οργάνωση μιας κοινότητας και το μοίρασμα των εργασιών, ώστε να υπάρχει αρμονία, συνύπαρξη και σωστή λειτουργία. Άρα προετοιμάζει τα παιδιά και για την ένταξή τους στην κοινωνία. Για αυτά τα μηνύματα που περνάει και τον τρόπο με τον οποίο παρουσιάζει την υπόθεση και την εξέλιξή της, πιστεύω πως είναι ευχάριστο βιβλίο και αξίζει να το διαβάσουν όλα τα παιδιά.

ΠΗΓΕΣ

- http://www.vimapoliti.gr/media/k2/items/cache/198be7d00a8625ce267f957595d2ab69_XL.jpg
- <https://armosbooks.gr/shop/authors/papantoniou-zacharias/>
- <http://www.greekbooks.gr/books/pedika/ta-psila-vouna.product>
- <http://www.tovima.gr/books-ideas/article/?aid=411776>

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΠΟΛΥ!